

เทศน์เช้า วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรม ตั้งใจฟังธรรมนะ วันนี้วันพระ วันพระ พระเป็นผู้ประเสริฐ ประเสริฐจากข้างนอก ประเสริฐจากข้างใน เวลาถ้ามีรูปพระอยู่ที่ไหน ใครจะไม่ก้าวล่วง เพราะเขาเคารพบูชาของเขา

เวลาทางโลกถ้าทำบุญกุศลกันเขาเรียกร้อยพระๆ หล่อพระ ถ้าหล่อพระ ถ้าปั้นไม่สวย ปั้นไม่ดีงาม หล่อออกมามันก็ไม่สวย เวลาถ้าหล่อพระให้สวย หล่อให้ดีงาม เวลาหล่อพระเขาไม่ให้ใครไปทำให้คนปั้นเสียอารมณ์ ไม่ทำให้คนปั้นเสียสมาธิ เขาจะปั้นพระให้เขาสวยงาม ถ้าสวยงามขึ้นมา หล่อพระ หล่อพระได้บุญกุศลมาก

แต่กรรมฐานของเราหล่อพระในใจ หล่อพระในใจ พระที่กินข้าวได้นี้ เวลาไปวัดไปวาขอพระห้อยคอๆ แล้วองค์นี้ไม่เอาหรือ เอ็งต้องเลี้ยงกูด้วยนะ พระที่กินข้าวได้ นี่ไง พระข้างนอก พระข้างใน

แล้วในบ้านเรา พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกๆ เราได้ชีวิตนี้มา ได้ชีวิตนี้มาจากพ่อจากแม่ พ่อแม่ให้ชีวิตนี้มา ชีวิตนี้มีค่ามาก ถ้าชีวิตนี้มีค่ามาก เราจะสูงจะต่ำแค่ไหน ชีวิตนี้เพราะเราได้จากพ่อแม่นี้มา เวลาคนจะมีอำนาจมีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขนาดไหน เวลาเข้าบ้านแม่เรียกคุณหนูๆ เลยละ ยศถาบรรดาศักดิ์ถอดไว้ข้างนอก เข้าบ้านมาคือลูกคือแม่ ถ้าลูกแม่ เห็นไหม

นี่ก็เหมือนกัน เราก็เหมือนกัน พระอรหันต์ของลูกๆ พ่อแม่ของเราให้ชีวิตนี้มา ให้ชีวิตนี้มา อบรมบ่มเพาะมาให้เรามีการศึกษามา การศึกษามา เราทำหน้าที่การงานของเรา เราประสบความสำเร็จมา สิ่งต่างๆ เพราะมีเราๆ มันถึงมียศถาบรรดาศักดิ์ มันถึงมีข้าวของเงินทอง ไซ้ไหม ถ้ามันมีข้าวของเงินทอง นี่ไง ถ้าข้าวของเงินทอง เวลาจะหล่อพระๆ หล่อพระในหัวใจนี้

ถ้าหล่อพระในหัวใจ เห็นไหม เวลาบิณฑบาต ถ้าใครมีน้ำใสใจจริงเขาใส่ด้วยน้ำใสใจจริง มันไม่มีมารยาสาไทย ถ้ามารยาสาไทย สิ่งที่ดีด้วยความเป็นมารยาด้วยความสาไทย ทุกคนไปวัดไปวา ก็อยากได้บุญกุศลทั้งนั้นนะ เพราะบุญกุศลขึ้นมา จะหล่อพระ หล่อพระในหัวใจของตน จะหล่อพระอย่างไรให้มันสมควรตั้งงามขึ้นมา ถ้ามันสมควรตั้งงามขึ้นมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาหล่อพระไป คีล สมภาติ ปัญญาไป เอาชนะกิเลสตัดหน้าความทะยานอยากในใจของตนไป

ถ้าเอาชนะกิเลสตัดหน้าความทะยานอยากในใจของตน เห็นไหม เวลาครูบาอาจารย์เราท่านบรรลุนิพพานนะ เวลากราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยหัวใจนะ เวลากราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยหัวใจ

เวลาเราไปวัดไปวาต้องให้สงบเรียบร้อย ต้องให้ตั้งงาม แล้วกิเลสมันสงบกับแข็งไหม เวลาจะต่อสู้กับมัน อดนอนผ่อนอาหาร เวลาเผชิญหน้ากับมันนะ ไม่เคยเผชิญหน้ากับกิเลสเลย อ่างอิงธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามานั้นทฤษฎีทั้งนั้น นั่นเป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งนั้น สิ่งที่เป็นธรรมๆ เป็นธรรมแท้ๆ ทั้งนั้น แต่ของเราเป็นมารยาทั้งนั้น ผู้ที่อ้างอิงเป็นมารยาสาไทยทั้งหมด ความเป็นมารยาสาไทย มารยาสาไทยเพราะแข็งไม่เผชิญความจริงไป ถ้าแข็งเผชิญความจริง เห็นไหม

เวลาเขาไปหล่อพระ อู้ฮู! โสมณาเลยนะ หล่อพระนะยิ่งใหญ่ สวยงาม เรียบร้อย มีคุณธรรม บุญกุศลมหาศาลเลย แล้วเวลาหล่อพระในใจละ เวลาแข็งจะนั่งสมาธิละ แข็งนั่งสมาธิเพื่อหัวใจของแข็ง ถ้าหัวใจของแข็ง นี่เราหล่อพระของเรา

มีคนภาวนามากมายนะ เวลาจิตสงบแล้วเห็นพระพุทธรูปลอยมา เห็นพระพุทธรูปในหัวใจ โอ้โฮ! มันเป็นทองคำแบบแก้ว มันแวววาวไปหมดเลย...ไอนี้แค่เห็น เห็นนิมิต เห็นนิมิต เห็นรูปพระ ยังไม่ได้เป็นพระความจริงในใจของตน ถ้าเป็นพระความจริงในใจของตนที่มันเป็นขึ้นมาในหัวใจนะ เวลามันสว่าง มันสงบ มันระงับ

เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเพื่อละชั่ว ทำดี ละชั่ว ทำดีมันก็มีนอกมีใน มีนอกคือโลกๆ นี้ไง ทุกคนเวลาเย็นยันขึ้นมา ทางวิทยาศาสตร์ ทางการแพทย์ คนเราต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย แล้วถ้าเราแสวงหาเพื่อปัจจัยมันผิดตรงไหน

มันไม่ผิดหรอกถ้ามันมาด้วยสัจจะด้วยความจริง ด้วยความสุจริต นี่สิ่งที่เป็นธรรมๆ เพราะคนเราเกิดมาเกิดจากกรรม คนเราเกิดมาเกิดจากการกระทำของตนทั้งนั้น เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะเราได้ทำของเรามาทั้งนั้น เวลาทำขึ้นมามันเกิดจากพ่อจากแม่ ถ้าเกิดจากพ่อใช่ไหม คนเราเกิดมาบุญกุศลมันไม่เท่ากัน เราเกิดมาจากครอบครัวเดียวกัน เป็นญาติพี่น้องเหมือนกัน โอกาสของคนยังไม่เท่ากัน เห็นไหม

นี่ก็เหมือนกัน คนที่ประพฤติปฏิบัติ คนที่ทำหน้าที่การงานเขาประสบความสำเร็จของเขา มันก็บุญกุศลของเขา เวลาเป็นบุญกุศลของเขา เขามียศถาบรรดาศักดิ์สูงส่งขนาดนั้น ทำไมเขาไปบิบบี้ไฟฉายล่ะ

นี่ไง เวลาบุญกุศล บุญกุศลมันก็เป็นบุญกุศล เวลาถ้ามันมาด้วยบุญกุศล ได้อ่านาจนวาทนา ถ้ามันได้อ่านาจนวาทนา มา คนที่มีอ่านาจนวาทนาขนาดนั้นมันก็ต้องมีน้ำใจกับคน มันก็ต้องมีความเห็นใจกับคน คนที่มีอ่านาจนวาทนาขนาดนั้นทำไมมันไปบิบบี้ไฟฉาย

นี่ไง เราบอกสิ่งที่มันได้มา ได้มาด้วยความสุจริต ได้มาด้วยความสุจริตขึ้นมา ได้ด้วยบุญกุศล ด้วยบุญกุศล กรรม เราเกิดมาจากการกระทำของเรา ถ้าเราทำของเรา เรามีอ่านาจนวาทนาของเรา เราได้เกิดมาด้วยบุญกุศลของเรา ถ้าบุญกุศลของเรา มันเป็นอดีตอนาคต เวลาคนที่ภาวนา ภาวนาแล้วมันติดขัด ภาวนาแล้วมันยากแค้นมีแต่ความทุกข์ความยาก บอกเราก็ตั้งใจภาวนาๆ

เวลาตั้งใจภาวนามันเป็นปัจจุบัน แต่สิ่งที่ได้มานี้คือโอกาส โอกาส อ่านาจนวาทนาคือโอกาสของคน โอกาสของคนมันมาไม่เท่ากันหรอก สิ่งที่มีมันมาไม่เท่ากันเพราะอะไร เพราะคนมันสร้างมาไม่เหมือนกันไง ที่นี้สร้างมาไม่เหมือนกัน เห็นไหม เพราะเราเชื่อเวรเชื่อกรรมอย่างนั้น นี่ไง จะหล่อพระๆ ใจ นี่มันเรื่องภายนอกใจ รูปปั้นภายนอก รูปแบบภายนอกที่มันจะเข้ามาสู่ภายในใจ ในเมื่อกรอบรูปอันนี้ แบบที่มันไม่เหมือนกัน แบบที่มันบิดเบี้ยว แบบที่มันสมบุรณ์ แบบที่มันเป็นประโยชน์ แบบของใคร แล้วเราเรียกร่องเอาอะไร

เราตั้งใจของเราๆ เห็นไหม เราเกิดมาเป็นมนุษย์เกิดมาพบพระพุทธศาสนา สิ่งที่เราพบพระพุทธศาสนา สิ่งที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์นี่อริยทรัพย์ เพราะเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์มีกฎหมายคุ้มครองดูแล เรามีโอกาสมีการกระทำของเรา

เรื่องภายนอกคือเรื่องภายนอก เรื่องภายนอกถ้ามันเป็นอำนาจวาสนาของเรา เราทำแล้ว เราจะบอกว่า ถ้ามันเป็นบุญกุศล ถ้ามันได้มาด้วยบุญกุศล ด้วยความบริสุทธิ์ใจอันนั้นมันไม่ผิด แต่ถ้ามันไม่ใช่ ไปแย่งชิง ไปฉกฉวยเขามา นั่นผิด แสดงว่าอย่างนั้นเราต้องเป็นคนจนหมดเลยเนาะ ถ้ามีสมบัติเป็นคนแล้ว...ไม่ใช่

มีสมบัติหรือไม่มีสมบัติมันอยู่ที่สุจริตหรือทุจริต ความมาด้วยความสุจริตหรือทุจริต แล้วพอเวลาจะมาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เพราะความสุจริตนั้นต้องจิตใจกล้าหาญ กล้าหาญในจริยธรรม คนที่จะรักษาความสุจริตได้ต้องจิตใจที่กล้าหาญ กล้าหาญกับความต้องการของตน กล้าหาญกับหัวใจของตนที่มันเรียกร้อง

คนยังไม่มีโอกาส ยังไม่มีการกระทำก็บอกว่าเป็นคนดี ๆ แต่เวลามันมีโอกาสมันขึ้นมา นี่ถ้าคนเป็นความสุจริตเขามีความกล้าหาญ กล้าหาญในหัวใจของเขา เขามีความกล้าหาญที่เขาชนะข่มความอยากในใจของเขา เขามีความกล้าหาญอย่างนั้นถ้าเขาทำด้วยบุญกุศล สิ่งนั้นถึงว่าเป็นประโยชน์ ๆ ใด

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด ถ้าธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด เราศึกษา ๆ มา ศึกษาโดยทฤษฎีใด เวลาจะพูดนะ “มันเป็นอนัตตา มันเป็นเช่นนั้นเอง” แต่ก็จะเอา มันพูดบอกเขา มันพูดสอนเขา แต่หัวใจมันทำเป็นความจริงอย่างนั้นหรือไม่

ถ้าเป็นความจริง เห็นไหม ถ้าเป็นความจริง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน ความจริงมันพิสูจน์กันในห้องใจนี้ใจ ความจริงมันพิสูจน์กับหัวใจของเราไม่จำเป็นต้องให้ประชาชน ไม่ต้องให้ใครมารับทราบ ไม่เกี่ยว นั่นมันมาที่หลัง ความจริง ๆ มันการเผชิญความจริงในใจเรานี้ ในหัวใจของเราเนาะ เราเข้าไปสู่โคนไม้ เรือนว่าง ที่ไหนก็แล้วแต่ ความจริงที่นั่นแล้วความจริงที่นั่นนะ จะไปกรรมฐาน ๓๐ วัน ๔๐ วัน โฆษณาชวนเชื่อกัน เอ็งทำคุณงามความดีต้องขึ้นป้ายด้วยหรือ ถ้าเอ็งขึ้นป้ายเอ็งก็หวังผลข้างนอกนะสิ

นี่หล่อพระ ๆ ถ้าความหล่อพระ ครูบาอาจารย์ของเราเข้าป่าเข้าเขาไป เวลาออกจากป่ามา “นี่พระกรรมฐานองค์สุดท้าย องค์สุดท้าย” เอ็งจะมาหลอกเขานะ เวลาเขามา เขามาด้วยสัจจะด้วยความจริงของเขาเนาะ

วันพระ ถ้าประเสริฐ ประเสริฐข้างนอกก็เรื่องหนึ่ง ประเสริฐข้างนอก เห็นใหม่ อำนาจ
วาสนาของคนมันไม่เท่ากันนะ อำนาจวาสนาของคนไม่เท่ากัน สิ่งที่มีอำนาจวาสนาของคน
เกิดขึ้นมาแล้วเรามีสติปัญญาขึ้นมา แล้วในปัจจุบันนี้เราจะทำอะไรต่อไป แล้วทำอะไร
ไป เห็นใหม่

ในประเพณีวัฒนธรรมของชาวพุทธนะ ผู้ที่เกิดมาในพระพุทธศาสนา ถ้าไม่ได้บวช
เรียน เหยียบแผ่นดินผิ ด การเกิดมานะ การเกิดมาได้เหยียบแผ่นดินนี้ แผ่นดินของพุทธะ
แผ่นดินของศาสนาพุทธ แล้วเอ็งได้ประโยชน์อะไร ไปทำบุญที่วัดใช่ไหม ไม่อยากจะทำบุญมาให้
พระดำ

ไม่ใช่ มันไม่ได้ดำใคร มันดำกิเลสตัดมหาความทะยานอยาก เพราะอะไร เพราะหลงปุ
มันเวลาท่านเทศน์ที่เจดีย์หลวง เจ้าคุณอุบาลีฯ บอกเทศน์มุตโตทัย เทศน์เรื่องมุตโตทัย มุต
โตทัยคือหัวใจของมนุษย์ใจ หัวใจของเราแน่ละ พูดเรื่องของเราแน่ละ แต่เราไม่รู้ หลวงปู่มัน
ท่านพูดก็พูดเรื่องเรา เรื่องความเป็นอยู่ของเรา เรื่องอารมณ์ความรู้สึกของเรา เรื่องความทุกข์
ความยากในใจของเรา นี่ของเรา ของเรานั่น แต่เวลาฟังนะ ไม่ใช่ ฉันมีความสุข นั่นเรื่องของ
คนอื่น มันผลึกออก เห็นใหม่ แต่ถ้าเป็นความจริงมันจะเข้ามา

นี่มันหล่อไม่ได้เลย พระมันหล่อไม่ได้เลย แบบมันรั้ว แบบมันไม่สามารถที่จะหล่อพระ
ขึ้นมาได้ ถ้าแบบมันจะหล่อพระขึ้นมาได้ เก็บเล็กผสมน้อยนะ ที่ไหนรั้วก็แปะ ที่ไหนรั้วก็ซ่อม ที่
ไหนรั้วก็ดูแล นิสัยเราเป็นอย่างไร เรามีความทุกข์ความยากอย่างไร เราก็วางของเรา เรามีศีล
ของเรา ใครจะว่าเราโง่ เราไม่ทันคน เราทัน เราทันคนข้างนอกด้วย แล้วเราทันกิเลสในใจของ
เราด้วย ว่าทำสิ่งนี้ไปแล้วมันจะเกิดเวรเกิดกรรม มันไม่ควรทำ เห็นใหม่ เราทัน แต่เวลาคนนอก
เขามันโง่ๆ มันไม่ทันคน

ทัน ทันคน นี่ไง คำว่า “แพ้เป็นพระ แพ้เป็นพระมันทันคน ทันด้วยสติด้วยปัญญา ไม่ได้
ทันคนด้วยความเชื่อ ในสมัยปัจจุบันนี้หล่อกันไปเป็นกระแสไปเลยนะ เชือกกันไปหมดเลย นั่นนะ
โง่ นั่นนะโง่จริงๆ

แต่ถ้าเราทันหัวใจของเราเนะ โง่เพราะอะไร ของเราที่ว่าเขาว่าเราเป็นคนไม่ทันคนเพราะ
เราไม่ได้ผลประโยชน์ ไม่ได้อย่างที่เขาคิด อย่างที่ต้องการ แต่เราเป็นจิตใจที่กล้าหาญ จิตใจที่

เข้มแข็ง จิตใจที่เท่าทันความคิดของตน สิ่งที่ได้มานะ ได้มา สิ่งที่ได้มา สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง เราจะได้สิ่งใดมากก็แล้วแต่ เขาต้องพลัดพรากจากเราหรือเราต้องพลัดพรากจากเขาแน่นอน ได้เงินได้ทองมาเราต้องจับจ่ายใช้สอยไปทั้งสิ้น สิ่งใดที่ได้มาแล้วมันต้องพลัดพรากกันไปแน่นอน มันเป็นของชั่วคราวทั้งนั้น แต่บาปและบุญมันฝังไปกับใจ สิ่งที่เราทำแล้วมันอยู่กับเราตลอดไป จนกว่า เห็นใหม่

เวลาเราพูดถึงว่าพระโมคคัลลานะเคยฆ่าพ่อฆ่าแม่ มีคนเขียนมาถามเลย อ้าว! คนฆ่าพ่อฆ่าแม่อย่างนั้นมาเกิดเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายได้อย่างไร

นี่ไง เวลามันคิดมันก็คิดไปชาติปัจจุบันไง ประวัติของพระโมคคัลลานะท่านเป็นลูกชายคนเดียว แม่ของท่านพยายามอยากให้ท่านมีครอบครัว ท่านก็รักแม่มาก รักแม่มากๆ ไม่อยากมีครอบครัว ไม่อยากมีอะไร ไม่อยากมีผู้หญิงใดเข้ามาวุ่นวายเลย อยากจะอยู่กับแม่ท่านนั้น แต่แม่ก็รักลูกมาก พยายามจะหาลูกสาวให้อย่างดี พอไปหาลูกสาวให้อย่างดีนะ ได้ลูกสาวมา ลูกสาวก็เป็นคนดีนะ

เวลาพระโมคคัลลานะไปทำไร่ อยู่บ้านก็เอาอาหารมาโรย เพราะแม่ตาบอดใจ “แม่เป็นคนอย่างนี้ แม่ทำสกปรกอย่างนี้ แม่ทำภาระรุงรังอย่างนี้ แม่ทำให้ต้องวุ่นวายอย่างนี้” เป่าหูทุกวันนะ เป่าหูทุกวัน สุดท้ายตัดสติใจเอาแม่ไปเหยียดญาติ พอแม่ไป ไปกับแม่ ไปนั่งเกวียนโบราณไปถึงวางก่อน บอกว่า “โจรมันมาๆ” เข้าไปในป่า “ไอ้โจรปล้นๆ” แล้วตัวเองก็กระโดดลงไปเอาไม้มาทุบแม่ “ไอ้โจรปล้นๆ” ไอ้แม่รักลูกไง “โอ๊ย! ลูกหนีไปนะ โจรมันปล้น ลูกหนีไปนะ” ไอ้ลูกมันทุบอยู่นั่นนะ

ไอ้คำพูดนั้นมันสะเทือนใจมาก ทิ้งไม้เลย กลับไป “ไอ้โจรถอย” ถอยแล้วกลับมา วิ่งมาเอง แม่เพิ่งมาใหม่ แม่เป็นอย่างไร ไอ้โฮ! แม่เจ็บป่วยมาก เอากลับบ้าน สุดท้ายแล้วแม่ตาย พอแม่ตายนะ ตกนรกอเวจี ตกนรกอเวจีไปแผดเผาอยู่นั่น ใช้เศษบุญเศษกรรมขึ้นมา แล้วเวลามาเกิดเป็นมนุษย์ใหม่ไง พอเกิดเป็นมนุษย์ใหม่ก็สร้างสถานะสร้างความปรารถนาอยากเป็นพระอัครสาวกเบื้องซ้าย ต้องได้สร้างบุญกุศลมา ถ้าไม่ได้ทำมานะ จิตใจอ่อนแอ

เราสังเกตได้ใหม่เวลาบางคนจิตใจอ่อนแอมาก จิตใจของคน ไม่ต้องให้คนมาหลอกหรือหลอก มันวิ่งไปให้เขาหลอกเลย บางคนพูดเท่าไรมันก็ไม่เชื่อ คำว่า “ไม่เชื่อ” นะ อย่าให้ไม่เชื่อ

โดยความเป็นทิวฐิมานะ เราจะไม่เชื่อใครด้วยเหตุผลถ้าเหตุผลมันฟังไม่ได้ เหตุผลไม่ดิงาม เราไม่ใช่คนโง่ที่เราจะไม่เชื่ออะไรโดยทิวฐิมานะ โดยแบบว่าแข็งทื่อไปอย่างนั้น ไม่ใช่ เราต้องมีสติ มีปัญญาของเรา เห็นใหม่

เขาได้ใช้เวรใช้กรรมของเขาหมดแล้ว แล้วเวลาใช้เวรใช้กรรมหมดแล้วนะ สร้างบุญกุศล มาขนาดนั้นมาเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา เวลาเป็นตีสสะที่มาเฝ้าพระพุทธเจ้า “นั่นไง อัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวาของเรามาแล้ว” ทั้งๆ ที่ยังไม่ได้ประพฤติปฏิบัติเป็นพระอรหันต์นะ ได้ฟังเทศน์ของพระอัสสชิมาเป็นพระโสดาบันมาไง เวลามาสั่งสอนจบสิ้นจนเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาแล้วตั้งให้เป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวาไง

พระทั่วไปดิฉินนินทา “ทำไมไม่ตั้งพระอัญญาโกณฑัญญะ” อย่างพวกเราคิดหมดนะ เด็กๆ คิดหมดนะ ถ้าจะตั้งอัครสาวกต้องตั้งพระอัญญาโกณฑัญญะเพราะพระอัญญาโกณฑัญญะเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก

แต่พระอัญญาโกณฑัญญะท่านสร้างบุญของท่านมาอย่างนั้น ท่านเอาหลานท่านมาบวช พระปุลณมันตานีบุตรเป็นพระอรหันต์เท่านั้น แล้วท่านอยู่ในป่าในเขาตลอดเลย พระอรหันต์อยู่ในป่าในเขา อยู่กับพวกเทวดา อินทร์ พรหม เขาอยู่ด้วยความสุข เขาไม่อยู่กับคนซีเห่หมิ่น เขาอยู่กับเทวดา อินทร์ พรหมในความจริงใจ นี่ไง นี่ก็วาสนาของเขา

ไอ้พวกเรานะ นี่ไง เวลาบอกว่าพระโมคคัลลานะเคยฆ่าพ่อฆ่าแม่มา มันเขียนมาตามเลย “หลวงพ่อนี่สติไม่ดี พระโมคคัลลานะขนาดนั้นมาเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวาได้อย่างไรเพราะต้องใช้เวรใช้กรรม”

ใช้เวรใช้กรรมแน่นอน แต่เขาใช้เวรใช้กรรมมาแล้ว ที่นี้มันน่าสะเทือนใจไง มันน่าสะเทือนใจเวลาท่านจะเสียชีวิต เห็นใหม่ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเผยแผ่ธรรมนะ มันสุดยอด มันปราบปรามลัทธิต่างๆ หมดสิ้น ที่นี้ไอ้พวกลัทธิต่างๆ มันจะทำลายไง มันจะทำลาย ทำลายใครก่อน ทำลายคนที่มีฤทธิ์ เป็นมือเป็นเท้าขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อน จ้างคนให้มาทูปพระโมคคัลลานะ ท่านก็เหาะหนี เหาะหนีอยู่สองรอบ พอรอบที่สาม ท่านพิจารณาของท่านเอง เพราะท่านเป็นพระอรหันต์มีฤทธิ์มาก “อ้อ! เวรกรรมของเราเอง”

กำหนดให้เขาทุบจนตาย นี่เศษ เศษกรรมนะนี่ เพราะใช้หมดแล้ว ลงรอกอเวจีมาแล้ว เพราะอะไร เพราะเชื่อเมีย เมียมันเป่าหู นี่ไง สิ่งที่เป็นเรื่องโลกๆ เห็นใหม่

พูดถึงวันนี้วันพระๆ วันพระเราฟังธรรม ฟังธรรมขึ้นมานะ เราไม่ใช่บอกว่าในบ้านเราทั้งสามมีภรรยาคนใดไม่ดีนะ เราต้องมีสติปัญญาด้วยกันทั้งสิ้น แต่ถ้าบุญกุศลนะ ถ้าสามภรรยามีทิวภูมิมานะมีความเห็นเสมอกันนี่บุญมากๆ บุญของเราที่สร้างมานะ สามภรรยาลูกเต้าในบ้านคุยกันรู้เรื่องอบอุ่น คู้ย! สูดยอด นี่คือบุญแท้ๆ บุญที่ดีคือบุญ นี่นามธรรมๆ สิ่งที่มีความสุข ความสุขในหัวใจใจ แล้วทรัพย์สมบัติมันมาทีหลัง

ไข่ความเข้าใจกันแล้ว จะทำสิ่งใดมันก็สะดวกสบายใช้ใหม่ ใครจะไปทำหน้าที่การงาน สิ่งใดมันก็ไม่มีภาระแวงเลย จะไปไหนไปได้หมด ทำอะไรทำได้ทั้งหมด แล้วมันเชื่อสัตย์สุจริต ทั้งหมด ทำอะไรได้มาด้วยคุณงามความดีทั้งหมด

ไอ้โฮ! ระวังกันไปหมด ทำอะไรที่มหน้าทีมหลัง ไอ้โฮ! วุ่นวายไปหมด จะออกไปทำหน้าที่การงานก็ไม่ได้ จะทำอะไรก็ไม่ได้ มันห่วงหน้าพะวงหลัง ไ้หนุนยุ ไ้หนีแห่ คู้ย! ปวดหัวทุกข์ นี่ทุกข์นะ นี่พูดถึงทุกข์

ถ้าจะหล่อพระๆ หล่อพระภายใน นี่พระภายนอก วันนี้วันพระ เวลาไปหล่อพระ ประกาศ ไอ้โฮ! หล่อพระแล้วจะได้บุญกุศลมหาศาล...ใช่ มันก็ได้บุญกุศลเพราะเราสร้างถาวรวัตถุในพระพุทธศาสนา ใครมากราบมาไหว้เราก็ได้บุญไปด้วย

แต่ถ้าเรามีศีล มีสมาธิ มีปัญญา รักษาหัวใจของเราให้เป็นพระขึ้นมา ผู้ใดเห็นธรรม ผู้ นั้นเห็นตถาคต ถ้าจิตสงบระงับเข้ามานะ เห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางๆ ถ้ามันมีปัญญาขึ้นมา ใคร่ครวญของมันขึ้นมา นี่มันหล่อมันทำของมันขึ้นมาไม่ให้กิเลสมาปลิ้นมา ปลี่ยน นี่เวลาจะหล่อพระ จะหล่อพระมันก็ผลึกมือตบมือให้เราทำให้เสียหายไปหมด

ถ้ามันเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา มรรคสามัคคี มันสมดุลงมันพอดีของมัน หล่อออกมาเน่สวยงาม มัชฌิมาปฏิปทา มัชฌิมาปฏิปทา คืองานชอบ เพียรชอบ ระลึกชอบ ความชอบธรรม มัชฌิมาปฏิปทา ทางสายกลางๆ กิเลสมันพุดแล้วมันอ้าง ทางสายกลางก็ตรงกลางนี่ ถ้าเขาซุดหลุมพรางไว้ตกตายเลย ตรงกลางนั้นนะ แต่ถ้าดำริชอบ งานชอบ เพียรชอบ ความชอบธรรมนี่คือมัชฌิมาปฏิปทา มัชฌิมาปฏิปทา คือความถูกต้องดีงาม

ความดีงาม ดีงามของโลกใบ การหาอยู่หากินก็ดีงามอันหนึ่งนะ การเลี้ยงดูพ่อแม่ก็เป็นความดีงามอันหนึ่งนะ การเลี้ยงหัวใจนี้สุดแสนอดัด มันเครียดมันทุกข์มันยาก เลี้ยงดูหัวใจแล้วหัวใจถ้ามันปลอดโปร่ง เห็นใหม่ เวลาเขาพูดกันนะ “ว่างๆ ว่างๆ มีความสุขมาก” สุขอะไร แล้วมีความสุขไว้ทำไม ไม่ต้องมาไม้ ว่างๆ ก็เป็นสมบัติของเอ็ง มันสมบัติส่วนตัว ไม่ต้องมาคุยไม้ ถ้าคุยไม้เดียวเสื่อมหมด

ถ้าเป็นความจริง ความจริงมันเป็นแบบนี้ ครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติมาแล้ว ท่านต่อสู้กับกิเลสของท่านแล้ว ท่านได้หักแข็งหักขา ได้ข้ามันแล้ว กิเลสในใจของคน แล้วนี่กิเลสในใจของเราละ เราก็มีทั้งนั้นนะ เราทำคุณงามความดีก็เพื่อเราไง ไปวัดไปวาขึ้นมา ย้อนกลับมาในหัวใจของเราทั้งนั้น ย้อนกลับมาในหัวใจของพ่อของแม่ ย้อนกลับมาในหัวใจครอบครัวของเรา ในหัวใจใจ

หลวงตาท่านพูดประจำ ไปไหนๆ ไปเอาหัวใจคนๆ หัวใจของเรา ความรู้สึกนึกคิดที่ดีงามที่มีน้ำใจ ที่ให้อภัยกับคนในบ้าน ให้อภัยกับลูกหลาน ให้อภัยกับสังคม ให้อภัยกับคนที่ทำลายเราได้ด้วย ให้อภัยเขา แล้วก็มีปัญญาด้วยนะ ให้อภัยเขาแล้วก็หลบหลีกให้ดี เดียวมันมาอีก ให้อภัยเขาแล้วป้องกันตัวนะ ต้องมีสติมีปัญญา ให้อภัย เราไม่ใช่คนโง่ไปตอบโต้ไปหาเรื่อง เราหลบหลีกแล้วพยายามสร้างเนื้อสร้างตัวของเรา

มันเป็นเวรกรรมของสัตว์ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม มันมีเวรมีกรรมมันถึงคิดอย่างนั้นถึงทำอย่างนั้น แต่ถ้าเรามีกรรมดีๆ ของเรา เราพยายามยับยั้งของเราแล้วสร้างสมกรรมดีของเรา แต่มันต้องกลืนเลือด มันต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งให้ชนะกิเลสในใจของเรา นี้จะได้พระแท้ วันพระให้เป็นพระผู้ประเสริฐในใจของเรา เอวัง